

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315205558
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8315205558.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobkyne: A. Z. T. C., H. X.XX.XXXX, R. C. E. XXX/X, XXX XX M. H. L., zastúpená: JUDr. Július Buček - advokát, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné, proti žalovaným: 1/ B. F., Q. F.E., H. XX.X.XXXX, R. C. S. XXXX/XX, XXX XX K., zastúpená S. L., H. XX.XX.XXXX, C. A. XX, XXX XX K., 2/ B. R., Q. R.Á., H. XX.X.XXXX, C. Š. XXXX/XX, XXX XX K., 3/ Q. R., H. XX.X.XXXX, C. M. XXXX/XX, XXX XX D., 4/ A. R., H. XX.X.XXXX, C. Š. XXXX/XX, XXX XX K., 5/ S. R., H. X.X.XXXX, C. Ž. XXX/X, XXX XX F. Z., žalovaní 4/ a 5/ zastúpení žalovanou 2/ matkou - B. R., 6/ Z. R., H. XX.X.XXXX, C. K. XXX, X., Č. Q., v konaní o povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. 12C/175/2010, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15C/268/2015-199 zo dňa 8.6.2021 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej súd prvej inštancie) rozhodol tak, že vo výroku I. návrh na obnovu konania zamietol a výrokom II. priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozsudku okrem iného uviedol, že žalobkyňa sa domáhala obnovy konania vo veci 12C/175/2010 o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv z dôvodu, že ponuka vlastníka na odpredaj spoluvlastníckeho podielu nebola vykonaná spôsobom stanoveným zákonom, pretože list a osobné doručenie pre pána F. sa nepreukázalo a tým boli porušené zákonné predkupné práva spoluvlastníkov. Žalobkyňa uviedla, že v starých dokumentoch teraz našla tento list - ponuku na odpredaj podielu a osobné doručenie pre pána F., ktoré bolo vykázané. Podľa nej teda boli splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) a písm. b) OSP.

3. Tamojší súd rozsudkom zo dňa 16.9.2016 č.k. 15C/268/2015-41 povolil obnovu konania, uvedený rozsudok bol však zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2018 č.k. 19Co/26/2018-91.

4. Z rozsudku tamojšieho súdu sp.zn. 12C/175/2010 zo dňa 23.1.2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 2.7.2013 sp.zn. 6Co/102/2012 a z obsahu celého tohto spisu vyplývalo, že kúpne zmluvy zo dňa 12.9.2007 uzavreté medzi predávajúcim A. R., Z. R. a kupujúcou Z. X., rod. C. o odpredaji spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX,

kat. úz. M. H. L., sú neplatné. Zároveň z tohto spisu a uvedených rozsudkov vyplýva, že v odvolacom konaní žalovaná 1/ (terajšia žalobkyňa) predložila aj list A. R. zo dňa 12.7.2007, ponuka na odkúpenie svojho podielu z LV č. XXX pre A. F., ktorý listinný dôkaz Krajský súd v Prešove neuznal a potvrdil rozsudok, že kúpne zmluvy sú neplatné pre porušenie zákonného predkupného práva spoluvlastníkov.

5. K žalobe aj žalobkyňa doložila list zo dňa 12.7.2007 A. R. pre A. F., pričom prvoinštančný súd skonštatoval, že sa jedná o totožný list ako bol predložený v súdnom konaní sp.zn. 12C/175/2010. Žalobkyňa spolu so žalobou na obnovu konania zároveň doložila aj doručenkú odosielateľa A. R. pre adresáta A. F., ktorý potvrdil príjem tejto písomnosti zo dňa 25.7.2007 a tvrdila, že táto doručenka sa vzťahuje na tento ponukový list zo dňa 12.7.2007.

6. Zo spisu sp.zn. 12C/175/2010 pre prvoinštančný súd vyplynulo, že ako predchádzajúca vlastníčka sporných nehnuteľností, ktorých sa týkajú kúpne zmluvy, ktoré boli určené za neplatné, je na liste vlastníctva zapísaná neb. Z. F., rod. R., kde v dedičskom konaní následne po nej zdedil uvedené nehnuteľnosti jej dedič syn. Z osvedčenia o dedičstve po nej sp.zn. 11D 164/2007 zo dňa 17.7.2007 je zrejmé, že ako dedičia zo zákona prichádzali do úvahy manžel a deti poručiteľky, a to A. F., B. N., P. C. a A. F..

7. Nakoľko žaloba na obnovu konania napadla ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), pričom v priebehu konania od 1.7.2016 bol tento OSP zrušený a nahradený novým zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), s poukazom na prechodné ustanovenia CSP § 470 ods. 1 súd prvej inštancie posudzoval splnenie podmienok na konanie podľa § 228 OSP, za ktorého účinnosti žalobkyňa podala tento návrh. Poukázal tiež na skutočnosť, že podľa § 397 CSP sa vlastne dôvody obnovy konania podstatne nezmenili.

8. Súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania zamietol z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok na obnovu konania, ktoré vyžadoval OSP v § 228, resp. CSP v § 397. Nebolo totiž preukázané, že je tu skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohla žalobkyňa použiť v pôvodnom konaní sp.zn. 12C/175/2010 a ktorý by mohol pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie v pôvodnom konaní. Taktiež nebolo preukázané, že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Konkrétne list - ponuková povinnosť zo dňa 12.7.2007 od A. R. pre adresáta A. F. na odkúpenie podielov bol už predložený ako dôkaz v pôvodnom konaní sp.zn. 12C/175/2010 v rámci odvolacieho konania, kde sa s ním Krajský súd v Prešove vysporiadal, a teda nejde o novú skutočnosť, ani o nový dôkaz. Aj keby bol tento dôkaz pripustený ako nový, jeho právny význam nie je žiaden, pretože je zrejmé, že v danom čase 12.7.2007 na liste vlastníctva zapísaná vlastníčka Z. F., rod. R., bola mŕtva a dedičské konanie po nej sa skončilo až uznesením o osvedčení dedičstva zo dňa 17.7.2007, pričom ako dedičia po nej prichádzali do úvahy manžel a jej deti. A. R. ako údajný pisateľ listu zo dňa 12.7.2007 teda nemohol v danom čase vedieť, kto bude určený v dedičskom konaní za vlastníka týchto nehnuteľností. Dalo by sa to právne ošetriť tak, že by tento list na ponukovú povinnosť po Z. F. poslal všetkým domnelým dedičom, čo však v tomto konaní a ani predtým preukázané nebolo. Zaslanie tohto listu len A. F. teda nemá žiaden právny význam pre posúdenie splnenia predkupného záložného práva.

9. Okrem toho žalobkyňa k žalobe o obnovu konania pripojila aj doručenkú od A. R. pre A. F., kde A. F. potvrdzuje podpisom prevzatie písomnosti zo dňa 25.7.2007. Súd prvej inštancie však poukázal na to, že žalobkyňa nepreukázala a nedoložila žiaden dôkaz o tom, že obsahom tejto doručenky bol práve list ponuková povinnosť na odkúpenie nehnuteľnosti a teda táto doručenka sama o sebe nie je žiadnym dôkazom, ktorý by mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre žalobkyňu v pôvodnom konaní. Okrem toho žalobkyňa nepreukázala, že bez svojej viny nemohla predložiť túto doručenkú v pôvodnom konaní. Súd prvej inštancie preto tento dôkaz neuznal a žalobu o obnovu konania zamietol.

10. O trovách konania rozhodol postupom podľa § 262 a § 255 a úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

11. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe

vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Mala za to, že dôkaz ňou predložený v tomto konaní je novým dôkazom, ktorý skôr nebolo možné predložiť a ktorý dokazuje, že predkupné právo spoluvlastníkov bolo zachované a že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX kat.úz. M. už v dobe ich predaja reálne neexistovali, v kúpnej zmluve figurovali len formálne, nakoľko boli ešte stále zapísané na LV a teda vykonanie tohto dôkazu môže privodiť pre žalovanú priaznivejšie rozhodnutie.

V pôvodnom konaní sp.zn. 12C/175/2010 bol ako dôkaz predložený len ponukový list zo dňa 12.7.2007 od A. R., spolu s podacím lístkom, ktorý preukazoval zaslanie tohto listu, ale nebola predložená doručka k tomuto listu. Novým dôkazom v tomto konaní je teda ponukový list spolu s doručkou, ktorá preukazuje jeho prevzatie A. F..

Ohľadom vysporiadania dedičstva po poručiťke Z. F. bolo známe už pred ukončením dedičského konania, na základe ústnej dohody, kto bude dedičom predmetných nehnuteľností po poručiťke, čo bolo následne potvrdené uznesením o ukončení dedičského konania. Ale zároveň je potrebné poukázať na to, že ponukový list bol preukázateľne odoslaný dňa 24.7.2007, čo vyplýva z poštovej pečiatky na podacom lístku, t.j. až po právoplatnom ukončení dedičského konania, čo konajúci súd v rámci právneho posúdenia veci vôbec nebral do úvahy. Vzhľadom k tomu, že ponukový list bol zaslaný dňa 24.7.2007 a doručka predložená v tomto konaní je zo dňa 25.7.2007 je zrejme vzhľadom na logickú časovú súvislosť, že išlo o prevzatie tohto ponukového listu.

Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam mala za to, že konajúci súd sa správne po právnej stránke nevysporiadal s listom - splnením ponukovej povinnosti zo dňa 12.7.2007 od A. R. a preto jeho rozhodnutie trpí vadami, ktoré zakladajú odvolacie dôvody, nakoľko ponukový list zo dňa 12.7.2010 v spojení s podacím lístkom a doručkou je dôkazom, ktorý nemohol byť predložený v konaní už skôr a je spôsobilý privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie, nakoľko preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platnosť kúpnych zmlúv, na základe ktorých žalobkyňa nadobudla vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam.

Žalobkyňa tiež namietala priznanie trov konania žalovaným, pretože nebolo preukázané, aby žalovaným v súvislosti s predmetným konaním nejaké trovy vznikli.

Žalobkyňa preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

12. Žalovaní sa k predmetnému odvolaniu nevyjadrili.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a zistil, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci a nesprávnym skutkovým zisteniam, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúcich význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II.ÚS 78/05).

15. V súvislosti s odvolacou námietkou o nesprávnom právnym posúdení veci odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správny zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

16. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, je potrebné rozumieť výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 ods. 1 CSP, pretože

súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov nevyplývajú ani inak v konaní nevyšli najavo, pretože súd opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli za konania najavo, alebo pretože v hodnotení dôkazov, popr. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 192 až 194 CSP.

17. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k zamietnutiu návrhu, keď sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd.

18. Súd prvej inštancie posudzoval predmetný právny spor v zmysle ust. § 228 OSP a správne aj podľa § 397 CSP, a to v zmysle princípu okamžitej procesnej aplikability nového procesného kódexu, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nadobudol účinnosť dňom 1.7.2016 (§ 470 ods. 1, 2 CSP).

19. Odvolací súd poznamenáva, že hlavným predpokladom pre úspešnosť v konaní o obnovu konania z dôvodu uvedenom v § 228 ods. 1 písm. a) OSP je existencia takých skutočností a dôkazov, ktoré účastník, ktorý obnovu navrhuje, nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, sú pre neho v porovnaní s pôvodným konaním nové, hoci existovali už v čase pôvodného konania a súčasne môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie, respektíve možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 228 ods. 1 písm. b) OSP).

20. V zmysle § 397 písm. a, b) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

21. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania. Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie tohto návrhu je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť návrh na obnovu podaný len v prípadoch uvedených v § 230 ods. 2 OSP (teraz § 404 CSP). Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnovu konania procesne prípustná; návrhu na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medziiným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo

dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 OSP, avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie. O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 228 ods. 1 písm. b) OSP), ide vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak ním navrhnuté dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie súdom v občianskom súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu (viď R 19/1975). Ustanovenie § 228 ods. 1 písm. b) OSP sa vzťahuje na prípady, v ktorých účastník konania tieto dôkazy voči súdu v pôvodnom konaní použil (dôkazy označil a navrhol ich vykonanie), nemohli byť ale súdom (ktorý vykonáva dokazovanie - viď § 122 ods. 1 OSP) vykonané preto, lebo tomu bránila nejaká objektívna prekážka (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. 8. 2011, sp. zn. 3Cdo/98/2011). Správnosť záverov súdu prvej inštancie teda podporuje aj ustálená vyššie uvádzaná judikatúra Najvyššieho súdu SR.

22. Dôvodom prípustnosti obnovy konania je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať tieto podmienky:

- a) skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 CSP bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní,
- b) oproti pôvodnej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku zákonodarca spresnil, že dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania. To len podčiarkuje celkovú koncepciu účinkov rozhodnutí podľa CSP inter partes,
- c) skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci (viď komentár k Civilnému sporovému poriadku prof. Števec, str. 1326 a nasl. C.H.Beck, 2016).

23. V priebehu konania žalobkyňa len tvrdí, že o nových skutočnostiach a dôkazoch sa dozvedela po rozhodnutí odvolacieho súdu v pôvodnom konaní, teda po jeho právoplatnosti. Už v žalobe uvádza, že počas pôvodného konania 20C/175/2010 na tamjšom súde sa jej nepodarilo preukázať, že ponuka na odpredaj bola vykonaná spôsobom ustanoveným v zákonnej úprave, nakoľko predmetný list a vykázané osobné doručenie pre pána F. našli až teraz v starých dokumentoch.

24. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní (§ 228 ods. 1 písm. a) OSP, teraz § 397 písm. a) CSP) sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikróčilo.

25. Z celého priebehu konania je zrejmé, že žalobkyňa nepreukázala nemožnosť vykonania dokazovania v označených dôkazoch tak ako ich uviedla v žalobe o obnovu konania pred súdom v pôvodnom konaní, ktorého obnovy sa touto žalobou dožaduje. Za týchto okolností, keď žalobkyňa bez akýchkoľvek pochybností nepreukázala, že dôkazy a skutočnosti objektívne nemohla v pôvodnom konaní uplatniť, nemôže byť úspešná v obnove tohto konania. Navyše označené dôkazy tak, ako uzavrel súd prvej inštancie, nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozsudku v pôvodnom konaní aj v prípade, že by ich žalobkyňa objektívne nemohla uplatniť.

26. Podľa názoru žalobkyne má byť novým dôkazom doručienka k ponukovému listu od A. R. pre A. F.. S týmto dôkazom (ponukovým listom) sa už súd vysporiadal, a to v rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/102/2012-168, keď na strane 4. a 5. tohto rozsudku odvolací súd uviedol, cit.: „Žalovaná v odvolacom konaní predložila súkromnú listinu (kópiu) z 12.7.2007 označenú ako „Ponuka na odkúpenie môjho podielu z LV XXX parcely KN XXX, XXX, XXX v kat. území obce M. H. L. podiel 1“. Uvedený dôkaz vo svojej výpovedi obhajoval aj svedok M.. Z. C..

Odvolací súd poznamenáva, že ide o dôkaz, ktorý bol predložený v odvolacom konaní a je procesným pravidlom, podľa ktorého v rámci systému neúplnej apelácie je predkladanie dôkazov až v odvolacom konaní minimálne sťažené (§ 205a O.s.p.). Odvolací súd pripomína niekoľkonásobné odročovanie pojednávania na prvostupňovom súde z dôvodu prekážok na strane žalovanej odvolateľky a nedostavila sa ani na pojednávanie, na ktorom bol rozsudok vyhlásený.

Napriek tomuto faktu odvolací súd vykonal navrhnuté dôkazy a dospel k záveru, že ani tieto dôkazy po ich vyhodnotení nemenia nič na správnosti rozsudku prvostupňového súdu.

Ponuku spochybňuje a vážne relativizuje skutočnosť, že nič nebránilo žalovanej tak závažný dôkaz predložiť pred prvostupňovým súdom. Ďalšie spochybnenie vyplýva z faktu, že tí, ktorí mali ponukovú povinnosť, resp. ich nástupcovia, nemajú žiadnu vedomosť o tomto liste. Naopak skôr svojimi vyjadreniami zrelativizovali argumenty odvolateľky. Žalovaná B. R. poprela akúkoľvek komunikáciu s manželom pani F.. Žalovaní s výnimkou žalovanej odvolateľky pristupovali k veci, ako keby sa až v súdnom konaní dozvedali o podstate problému, a teda aj o ponukovej povinnosti.

Svedok M.. Z. C. nepotvrdil, že by sa aj takýto list doručil do dispozičnej sféry manželovi žalobkyne. Vážne spochybnenie vyplýva aj z toho, že obdobný postup nebol naplnený zo strany žalovaného v 6. rade, čo je najmenej nelogické, ak sa mala ponuková povinnosť sporným listom naplniť zo strany A. R.. Dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti vyvolávajú zásadné pochybnosti o dôveryhodnosti predložených dôkazov, ktoré by mali potvrdiť splnenie ponukovej povinnosti.“

27. Nakoniec aj v prvom zrušujúcom uznesení v predmetnej právnej veci odvolací súd uznesením 19Co/26/2018-91 zo dňa 18.12.2018 okrem iného uviedol, že cit.: „Ani odvolaciemu súdu sa nejaví, že by existovali také nové skutočnosti, rozhodnutia či dôkazy, ktoré majú vlastnosť privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (perfektné splnenie ponukovej povinnosti voči všetkým oprávneným osobám) a teda sa javí, že podmienky na obnovu procesu nie sú splnené.“ Odvolací súd však nechal priestor všetkým (aj novým) účastníkom na vyjadrenie.

28. Tvrdenie žalobkyne, že až teraz po takomto čase od rozhodnutia našli v starých dokumentoch ponukový list neobstojí, pretože tento bol už posudzovaný v pôvodnom konaní odvolacím súdom. Rovnako neobstojí ani skutočnosť, že až teraz bola nájdená doručenka, ktorá má preukazovať osobné doručenie pre pána F. a ktorá je podľa žalobkyne novým dôkazom (doručenka k ponukovému listu).

29. Odvolací súd udáva, že ponukový list bol predložený už v pôvodnom konaní k odvolaciemu pojednávaniu dňa 13.6.2013, avšak bez doručky. Znamená to, že ak mali dedičia k dispozícii po A. R. „ponukový list“, tak mali k dispozícii aj doručku, ktorá sa podľa zaužívaných zvyklostí logicky odkladá spolu s doručovanou písomnosťou. Žalobkyňa teda mala možnosť použiť tento dôkaz v pôvodnom konaní, čo však neurobila s tvrdením, že doručku, ako aj samotný ponukový list našla až teraz v starých dokumentoch. Uvedené jej tvrdenia neobstoja, tak ako to správne uviedol už súd prvej inštancie. ‘

30. Správne sú závery súdu prvej inštancie aj v súvislosti s konštatovaním, že žalobkyňa nepreukázala a nepredložila žiaden dôkaz o tom, že obsahom tejto doručky bol práve ponukový list na odkúpenie nehnuteľnosti.

31. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa dôsledne a komplexne vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli relevantné pre posúdenie návrhu na obnovu konania. Preto akékoľvek ďalšie závery odvolacieho súdu by boli už len duplicitné vo vzťahu k záverom, ktoré uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia.

32. Odvolací súd navyše poznamenáva, že inštitút obnovy konania vo svojej podstate nepredstavuje nekonečnú možnosť obnovovať a sanovať neunesenie dôkazného bremena v pôvodnom konaní a tým zbavenie sa zodpovednosti za jeho výsledok. Ak žalobkyňa nepreukázala objektívne nemožnosť bez akýchkoľvek pochybností uplatniť dôkazy, ktoré sú podľa jej názoru dôvodom povolenia obnovy konania, tak tým včasnosť podania žaloby (subjektívna lehota 3 mesiace) zostala nepreukázaná a v tomto konaní žalobkyňa úspech očakávať nemôže.

33. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III.ÚS 209/04) za stavu nepreukázania objektívnej nemožnosti uplatnenia označených dôkazov bez viny žalobkyne so stotožnením sa s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd sa ďalšími odvolacími námietkami nezaoberal.

34. Majúc na zreteli uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s osvojením si jeho dôvodov ako vecne správne potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP.

35. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania. Odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, aj tento výrok postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaní 1/ - 6/ boli úspešní, no v priebehu odvolacieho konania im žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobkyni ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

37. Rozhodnutie bolo prijaté Krajským súdom v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).